

Sygn. akt VIII U 1370/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 grudnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Gdańsku

VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Elżbieta Trybulec-Czernek

Protokolant: st. sekr. sąd. Barbara Urmańska

po rozpoznaniu w dniu 20 grudnia 2013 r. w Gdańsku

sprawy J. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

o wysokość świadczenia

na skutek odwołania J. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

z dnia 28 czerwca 2013 r. nr (...)

oddala odwołanie

/na oryginale właściwy podpis/

Sygnatura akt VIII U 1370/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 28 czerwca 2013 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. odmówił ubezpieczonemu J. K. przeliczenia podstawy wymiaru renty. W uzasadnieniu wskazał, że do wyliczenia podstawy wymiaru świadczenia przyjęto kwoty minimalnego wynagrodzenia z 3 najkorzystniejszych lat, tj od 1984 r. do 1986 r. Wskaźnik podstawy wymiaru świadczenia wynosi 108,32%. Przeliczenie podstawy wymiaru z 10 kolejnych lat kalendarzowych wybranych z 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok kalendarzowym, w którym zgłoszono wniosek o ponowne ustalenie renty (tj. z okresu od 1993 r. do 2012 r.) wyniósł 00,00%, z 10 kolejnych lat kalendarzowych wybranych z 20 lat kalendarzowych poprzedzających rok kalendarzowy, w którym zgłoszono po raz pierwszy wniosek o przyznanie renty (tj. z okresu od 1972 r. do 1991 r.) wyniósł 94,67 %, zaś z 20 najkorzystniejszych lat wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie renty, wskaźnik wyniósł 93,24%, a więc jest niższy, a tym samym niekorzystny.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył ubezpieczony J. K. domagając się przeliczenia przysługującej mu renty na podstawie zaświadczenia o wynagrodzeniu i zatrudnieniu, wystawionym przez zarządcę gospodarstwa po (...)w L.Agencję (...)w G.z kart wynagrodzeń.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o jego oddalenie. Ustosunkowując się do zarzutu ubezpieczonego o zaliczeniu wszystkich składników wynagrodzenia z (...)w L.pozwany wskazał, że roszczenie to było przedmiotem sporu przed Sądem Okręgowym, Sądem Ubezpieczeń Społecznych w Gdańsku z siedzibą w Gdyni w sprawie o sygn. akt VII U 2614/05, w której w dniu 25 kwietnia 2006 r. zapadł wyrok oddalający odwołanie. Wyrok ten podtrzymał Sąd Apelacyjny, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Gdańsku wyrokiem z dnia 10 października 2007 r., sygn.akt AUa 1375/06.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

J. K. urodził się (...)roku. Od dnia 11 stycznia 1992 roku ubezpieczony uprawniony jest do renty.

Wydaną z urzędu decyzją z dnia 13 maja 2005 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych przeliczył ubezpieczonemu J. K. rentę. Do ustalenia nowej podstawy przyjęto wynagrodzenie z 3 lat kalendarzowych tj. od dnia 1 stycznia 1984 r. do dnia 31 grudnia 1986 r., a wskaźnik podstawy wymiaru wyniósł 108,32 %

/okoliczności bezsporne, nadto decyzja z dnia 13 maja 2005 r. – k.198-199/

Przyjęty do ustalenia wskaźnik 108,32 % wyliczony z 3 kolejnych lat, tj. od 1984 r. do 1986 r. jest korzystniejszy od pozostałych możliwych wariantów ustalenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru.

Wyrokiem z dnia 25 kwietnia 2006 r. Sąd Okręgowy, Sąd Ubezpieczeń Społecznych w Gdańsku z siedzibą w Gdyni, w sprawie o sygn. akt VII U 2614/05, oddalił odwołanie ubezpieczonego od decyzji z dnia 27 stycznia 2005 r. odmawiającej ubezpieczonemu prawa do renty. Sąd Apelacyjny III Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Gdańsku, wyrokiem z dnia 10 października 2007 r., sygn.akt AUa 1375/06 oddalił apelację ubezpieczonego od ww. wyroku.

/okoliczności bezsporne, nadto wyrok z dnia 25.04.2006 r. – k.29 akt sprawy VIII U 2614/05, wyrok z dnia 10 października 2007 r. k.59 akt sprawy VIII U 2614/05 /

W przypadku obliczenia wysokości renty na nowo wskaźnik podstawy wymiaru świadczenia obliczony z 10 kolejnych lat kalendarzowych wybranych z 20 lat kalendarzowych poprzedzających rok kalendarzowy, w którym zgłoszono po raz pierwszy wniosek o przyznanie renty (tj. z okresu od 1972 r. do 1991 r.) wyniósłby 94,67 %.

W przypadku obliczenia wysokości renty na nowo wskaźnik podstawy wymiaru świadczenia obliczony z 20 najkorzystniejszych lat wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie renty, wskaźnik wyniósłby 93,24%.

/okoliczności bezsporne, nadto wyliczenie k.268-269 akt ZUS/

Stan faktyczny w niniejszej sprawie nie był sporny między stronami, wynikał nadto z dokumentacji zgromadzonej w aktach rentowych, których wiarygodności nie kwestionowała żadna ze stron postępowania. Sąd również nie znalazł podstaw do podważenia jej wiarygodności z urzędu. Sporna pozostawała ocena prawna ustalonego stanu faktycznego.

Sąd zważył, co następuje:

W świetle ustalonego stanu faktycznego odwołanie ubezpieczonego J. K. jest niezasadne i jako takie należało je oddalić.

Zgodnie z treścią przepisu art. 111 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2009 r. Nr 153 poz. 1227 ze zm.), wysokość emerytury lub renty oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w myśl art. 15, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego:

1. z liczby kolejnych lat kalendarzowych i w okresie wskazanym do ustalenia poprzedniej podstawy wymiaru świadczenia;
2. z kolejnych 10 lat kalendarzowych wybranych z 20 lat kalendarzowych, poprzedzających bezpośrednio rok kalendarzowy, w którym zgłoszono wniosek o ponowne ustalenie emerytury lub renty;
3. z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu, przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie emerytury lub renty - a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego.

W przepisach art. 111 ust. 2 i 3 ustawy o FUS wskazano natomiast, że wskaźnik wysokości podstawy wymiaru, obliczony na zasadach określonych w art. 15, mnoży się przez kwotę bazową ostatnio przyjętą do obliczenia świadczenia. Podstawa wymiaru emerytury lub renty, ustalona na zasadach określonych w ust. 1 i 2, podlega wszystkim waloryzacjom przysługującym do dnia zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie tej podstawy.

W myśl art. 15 w/w ustawy podstawę wymiaru emerytury i renty stanowi ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 tego przepisu przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe lub na ubezpieczenie społeczne na podstawie przepisów prawa polskiego w okresie kolejnych 10 lat kalendarzowych, wybranych przez zainteresowanego z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o emeryturę lub rentę. Na wniosek ubezpieczonego podstawę wymiaru emerytury lub renty może stanowić ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe w okresie 20 lat kalendarzowych przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku, wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu.

Wskazać również trzeba, iż zgodnie z przepisami § 20 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno – rentowe i zasad wypłaty tych świadczeń (Dz. U. Nr 10, poz. 49 ze zm.) środkiem dowodowym stwierdzającym wysokość zarobku lub dochodu stanowiącego podstawę wymiaru emerytury lub renty są dla pracowników – zaświadczenia zakładów pracy wystawione według wzoru ustalonego przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych albo legitymacja ubezpieczeniowa zawierająca wpisy dotyczące okresów zatrudnienia i wysokości osiąganych zarobków.

Dodać przy tym trzeba, że zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego w postępowaniu sądowym nie obowiązuje ograniczenie co do środków dowodowych stwierdzających wysokość zarobków lub dochodów stanowiących podstawę wymiaru emerytury lub renty określone w § 20 cyt. Rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 r. (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 lipca 1997 r. – sygn. akt II UKN 186/97, OSN – 1998/11/342).

Podkreślić przy tym jednak należy, iż w sprawach emerytalno – rentowych wyliczenie wysokości świadczenia może nastąpić jedynie na podstawie zarobków faktycznie otrzymanych i to tych, od których istniał obowiązek odprowadzania składki na ubezpieczenie społeczne, co wynika jednoznacznie z treści art. 15 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Zasada obliczania świadczeń w oparciu o rzeczywiste zarobki nie może zostać zastąpiona domniemaniem wynagrodzenia w danym roku kalendarzowym. Podkreślić w tym miejscu należy, iż w toku niniejszego postępowania ubezpieczony nie przedstawił żadnych nowych dowodów przewidzianych w ww. § 20 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno – rentowe i zasad wypłaty tych świadczeń. Odnośnie zarzutów podnoszonych przez ubezpieczonego w odwołaniu, dotyczących zaliczenia wszystkich składników wynagrodzenia z (...)w L.Sąd Okręgowy zważył, iż były one już przedmiotem sporu przed Sądem Okręgowym, Sądem Ubezpieczeń Społecznych w Gdańsku z siedzibą w Gdyni, , który wyrokiem z dnia 25 kwietnia 2006 r. w sprawie o sygn. akt VII U 2614/05 oddalił odwołanie ubezpieczonego. Powyższy wyrok uprawomocnił się z uwagi na oddalenie apelacji wnioskodawcy przez Sąd Apelacyjny wyrokiem z dnia 10 października 2007 r. Zachodzi tu zatem powaga rzeczy osądzonej. Oznacza to, że Sąd nie jest uprawniony do prowadzenia ponownie postępowania w tym zakresie, jednakże strona ma prawo odwołać się od każdej wydanej przez organ rentowy decyzji.

Przenosząc powyższe rozważania do okoliczności faktycznych niniejszej sprawy należy podnieść, iż obecnie przyjęty wskaźnik podstawy wymiaru 108,32 % wyliczony z 3 kolejnych lat, tj. od 1984 r. do 1986 r. jest korzystniejszy od pozostałych możliwych wariantów ustalenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru. Z powyższego wynika, iż Zakład Ubezpieczeń Społecznych prawidłowo ustalił wysokość podstawy wymiaru świadczenia oraz wyliczył wysokość świadczenia wnioskodawcy. Zatem, zaskarżona przez ubezpieczonego w niniejszym postępowaniu decyzja ZUS jest prawidłowa.

Mając powyższe na względzie, Sąd, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. w związku z powołanymi wyżej przepisami, orzekł jak wyroku.

SSO Elżbieta Trybulec – Czernek